

СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБКИ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ В УКРАЇНІ

УДК 349

Постановка проблеми. Виділення інституції комерційної таємниці в сучасних умовах розвитку правової системи захисту інформації з обмеженим доступом набуває диверсифікованого характеру внаслідок існування розгалуженої системи прав інтелектуальної власності, патентної основи, ноу-хау та пов'язаних на основі цього широких варіацій продукції та технологій, що мають різну специфіку захисту функціональної інформації. Водночас сучасний етап розвитку ринкових відносин в Україні та світі має тенденції до мілітаризації та використання інформації в галузях інформаційних та оборонних технологій, що, у свою чергу, створює необхідність побудови механізму захисту функціональних даних, які використовуються суб'єктами господарювання у процесах виконання державних замовлень та отримання прибутку, і водночас, мають стратегічне значення для реалізації оборонних та економічних програм держави [1, с. 5-14].

Основним критерієм, що впливає на визначення та використання комерційної таємниці є її функціональна унікальність, що може бути використана для отримання економічної вигоди та не є відомою для інших учасників ринкових відносин. На основі даного визначення виникає логічне питання про наявність або відсутність Порядку захисту даного виду інформації з обмеженим доступом на рівні державного нормативно-правового регулювання. Порядок захисту комерційної таємниці повинен базуватись на критеріях оцінки заподіяної шкоди при розкритті або втраті визначеного об'єму даних, що має комерційну цінність, визначена важливою для захисту національної безпеки та передбачає інструменти використання у стратегічно важливих секторах економіки та промисловості держави [3, с. 3-10].

Водночас виникає питання про визначення суб'єктів захисту комерційної таємниці, що розподілені за ролями, правами, обов'язками та функціями в системі охорони комерційної таємниці [4].

Вагомим чинником у визначенні важливості захисту комерційної таємниці стратегічного значення є її активне використання в інтересах держави, отримання ресурсного забезпечення (в тому числі сплата податків) у процесі використання комерційної таємниці володільцями та реалізації ринкових відносин, а також можливістю застосування комерційної таємниці у бінарній формі (для реалізації цілей володільця і отримання прибутку, а також використання у процесі виконання державного замовлення при реалізації національних оборонних програм та проєктів).

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Інститут комерційної таємниці, механізми захисту відповідних даних, розробка та удосконалення нормативно-правового регулювання у даній сфері набуває особливої актуальності під час дії режиму воєнного стану в Україні. Проблему визначення комерційної таємниці як інформації з обмеженим доступом у національній правовій системі досліджували Л.Д. Топалова та С.Г. Ованесівна. Водночас дослідженню відповідальності за розголошення або втрату відомостей, що становлять комерційну таємницю приділяли увагу Т.В. Івченко та П.Є. Матвієнко. Т.І. Бегова, у свою чергу, провела виокремлення та дослідження сфери застосування «ноу-хау» як окремого виду комерційної таємниці, що має специфіку захисту та використання і, водночас, потребує окремого нормативного регулювання у процесі передачі відповідних відомостей на договірній основі у векторі міжнародної юридичної системи захисту інформації з обмеженим доступом та корпоративного права [1, с. 5-14], [2, с. 1-8], [3, с. 3-10], [6].

Незважаючи на вагомий науковий доробок, питання Порядку віднесення інформації до комерційної таємниці, що має стратегічну важливість та механізми її захисту на державному рівні залишається невизначеним та не має відповідних досліджень. З огляду на це, маємо констатувати, що Порядок охорони комерційної таємниці як важливої інформації з обмеженим доступом для

держави, потребує розробки та апробації у галузі оборони, науки та техніки – стратегічно важливих галузей економіки держави.

Формулювання цілей статті. У даній науковій статті автор ставить за мету дослідити основи створення Порядку охорони комерційної таємниці, а також виокремити суб'єктів захисту комерційної таємниці на державному рівні. Водночас вчений акцентує увагу на необхідності виокремлення стратегічної комерційної таємниці як окремої категорії інформації з обмеженим доступом, що не має передумов віднесення до державної таємниці, але використання та охорона якої має високий рівень важливості для забезпечення національної безпеки України.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до частини 1 ст. 505 Цивільного кодексу України визначення комерційної таємниці базується на комерційній цінності даного виду інформації для особи, яка нею володіє, тобто отримана у результаті праці, у процесі ринкової діяльності, наукових досліджень та іншими видами створення інформації, у результаті чого вона відома виключно володільцю, який правомірно визначив її цінною для себе та використав механізми її засекречування і обмеження доступу до неї третіх осіб. Вагомою ознакою є саме комерційна цінність інформації, тобто характеристика, яка стверджує, що визначені дані можуть або уже використовуються для створення та акумулювання прибутку у результаті ринкової діяльності суб'єкта господарювання. Водночас залишається невизначеним, яким чином володільць комерційної таємниці повинен здійснювати захист даного виду інформації з обмеженим доступом. Базуючись на ствердженні використання адекватних існуючим обставинам заходів щодо збереження секретності комерційної таємниці, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію, варто констатувати відсутність чіткості використовуваних механізмів та рекомендаційних заходів у процесі захисту даного виду інформації з обмеженим доступом. Водночас варто звернути увагу на збільшення частки залучення суб'єктів господарювання приватної форми власності (далі – приватні підприємства) у стратегічних галузях економіки та оборони держави, що посилюється дією режиму воєнного стану [7].

Наступною вагомою складовою даного процесу є стаття 24 Закону України «Про Службу безпеки України», яка стверджує, що серед основних обов'язків Служби безпеки України як спеціального органу у сфері безпеки держави є забезпечення сприяння у порядку, передбаченому законодавством, підприємствам, установам, організаціям та підприємцям у збереженні комерційної таємниці, розголошення якої може завдати шкоди життєво важливим інтересам України. На основі даного поняття варто зробити висновок про відсутність чітко визначеного Порядку взаємодії Служби безпеки України з приватними підприємствами у контексті та з метою спільних заходів щодо сприяння охорони комерційної таємниці приватних суб'єктів господарювання.

Відповідно до частини 1 ст. 507 Цивільного кодексу України обов'язок охорони комерційної таємниці, створення якої потребує застосування суб'єктами господарювання значних зусиль, покладається на органи державної влади. При цьому важливим залишається визначення системи заходів щодо охорони комерційної таємниці при її використанні всередині приватного підприємства, при взаємодії із зовнішньою стороною або при реалізації державних замовлень (у процесі роботи суб'єкта господарювання у межах суміжної платформи із групою приватних підприємств). Усі визначені види оперування із комерційною таємницею повинні мати різний ступінь захисту як на організаційному та нормативно-правовому, так і на технічному й інформаційному рівнях [6].

Першим етапом визначення важливості інформації, що може бути віднесена до комерційної таємниці є оцінка її важливості з економічної точки зору. Тобто відомості, які вже оцінюються з економічною вигодою або мають перспективу застосування для отримання прибутку в майбутньому. На основі цього є необхідність визначення якими інструментами держава, як основний механізм регулювання захисту інформації з обмеженим доступом, має сприяти захисту економічно важливої інформації, що приносить прибуток суб'єктам господарювання. Визначений Порядок охорони комерційної таємниці повинен базуватись на трьох основних складових елементах: визначення інформації як комерційно важливої для суб'єкта господарювання, системи механізмів

захисту відповідних відомостей та точний перелік рекомендаційних і контролюючих заходів з боку Служби безпеки України та інших уповноважених органів, що мають сприяти охороні комерційної таємниці відповідно до закону [2, с. 1-8].

Процедура визначення інформації як комерційно важливої для суб'єкта господарювання повинна базуватись, в першу чергу, на оцінці важливості визначеного об'єму даних, які вже застосовуються, або мають перспективи застосування для отримання прибутку у процесі економічної діяльності. При цьому важливо виокремити випадки, коли інформація є корисною виключно для суб'єкта господарювання і випадки, коли в результаті економічної діяльності реалізується державні програми та замовлення. У визначених випадках є необхідним застосування різних підходів до захисту даних, що визнані комерційною таємницею. Для забезпечення інтересів держави та реалізації державних програм в умовах дії режиму воєнного стану в Україні акцент уваги потрібно зосередити саме на другому варіанті. Виділення стратегічно важливої комерційної таємниці від інших відомостей у сфері приватної господарської діяльності може проводитись за алгоритмом визначення коефіцієнта важливості при застосуванні інформації суб'єктами господарської діяльності при реалізації державних замовлень та програм.

На основі даного здійснюється формування механізмів захисту визначеного об'єму інформації, яка позначена як комерційна таємниця. Нормативно-правовий вид захисту передбачає застосування положень Закону України «Про Службу безпеки України», Цивільного кодексу України, Постанови Кабінету міністрів України від 9 серпня 1993 р. №611 «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці», Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», а також внутрішніх положень та протоколів захисту комерційно-важливої інформації в межах суб'єкта господарювання, що узгоджені із Службою безпеки України як органу, який повинен сприяти у захисті комерційної таємниці та надавати рекомендації щодо захисту відповідних даних суб'єктам господарювання [8].

Організаційний вид захисту передбачає формування та затвердження політики безпеки установи, як необхідного протоко-

лу функціонування організації, що включає у своїх розділах політику інформаційної безпеки та кадрову політику організації, що націлені на регламентацію проведення операційної діяльності з інформацією, що визначена як комерційна таємниця суб'єкта господарювання, і в першу чергу, орієнтовані на побудову чітких каналів інформаційного обміну, джерел зберігання визначених даних та механізмів їх захисту і моніторингу їх використання.

Технічна частина захисту комерційної таємниці передбачає використання механізмів фізичного захисту комерційної таємниці на основі будівельних норм та особливих рекомендацій, що стосуються специфічних матеріальних носіїв інформації, а також інструментів апаратного та програмного забезпечення при використанні комерційної таємниці, її зберігання та обробки на основі міжнародних стандартів захисту інформації ISO/IEC серії 27000.

Інформаційний вид захисту даних, що визначені комерційною таємницею, стосується забезпечення правильного та обмеженого використання відповідного об'єму інформації при веденні діяльності суб'єктом господарювання на зовнішніх платформах, що включають сумісне виконання державних програм при взаємодії із партнерськими організаціями, обмін функціональною та описовою інформацією при участі в сумісний програмах, а також наданні звітності при реалізації зовнішніх замовлень про стан виконання контрактів та угод.

Процедура виокремлення визначеної комерційної таємниці як важливої для забезпечення національної безпеки базується, в першу чергу, на об'ємі потенційної шкоди (втрати), яку може бути спричинено суб'єкту господарювання (державі) при її втраті, витоку або розголошенню. Даний контекст стосується реалізації державних програм та замовлень. Об'єм потенційної шкоди має прямо пропорційно залежати від об'єму потенціалу при застосуванні визначеної комерційної таємниці та перспективи її використання на певному часовому проміжку для отримання прибутку. При цьому варто зазначити, що на основі двох показників визначається коефіцієнт корисності застосування даних, що визначені комерційною таємницею, проводиться побудова моделі заходів захисту та обраховується доцільність застосування методів захи-

сту при їх собівартості із коефіцієнтом корисності комерційної таємниці. На основі даного визначається доцільність віднесення інформації до стратегічної комерційної таємниці та рівня застосування заходів для її захисту.

Відповідно до нормативно-правового регулювання варто констатувати відсутність у законодавстві чітких вимог до класифікації відомостей, що становлять комерційну таємницю. На основі Постанови Кабінету міністрів України № 611, що визначає відомості, які не можна відносити до комерційної таємниці, можемо зробити висновок про необхідність встановлення рекомендацій до створення переліку відомостей, які становлять комерційну таємницю для суб'єкта господарювання. На основі визначених процедур виникає необхідність розробки вимог до класифікації комерційної таємниці, що застосовується суб'єктом господарювання у процесі господарської діяльності та у випадках реалізації державних замовлень та програм. В даному випадку поділ відомостей, що становлять комерційну таємницю необхідно проводити на основі рекомендацій Служби безпеки України з подальшим затвердженням визначеного переліку із застосуванням ряду вимог та заходів захисту та моніторингу здійснення операційної діяльності з визначеними даними. На основі статті 24 Закону України «Про Службу безпеки України» визначені рекомендації та система заходів захисту повинні бути складовими процедури сприяння суб'єктам господарювання у захисті комерційної таємниці у випадку залучення їх до реалізації державних програм та замовлень і з визначеним фактом необхідності використання комерційної таємниці у процесі діяльності підприємства, установи або організації приватної форми власності. В даному випадку виникає питання доцільності створення чіткого переліку відомостей, що становлять комерційну таємницю внаслідок широкої диверсифікації економічної діяльності приватних суб'єктів господарювання. Вимоги щодо створення класифікації повинні мати не просто рекомендаційний характер, а передбачати систему градації різних видів інформації, що розподіляється на категорії, до яких закріплюється чіткий перелік заходів та інструментів захисту та процедур моніторингу. Визначені категорії можуть вклю-

чати різне число видів даних, які використовуються або можуть використовуватись для отримання конкурентної переваги та реалізації державних замовлень. Внаслідок чого доцільним є створення процедур обрахунку собівартості застосування визначених механізмів захисту і аналіз доцільності їх застосування з порівнянням їх із коефіцієнтом корисності від визначеної комерційної таємниці. Категорії комерційної таємниці повинні розподілятися відповідно до стратегічних галузей економіки держави, в яких суб'єкти операційної діяльності ведуть економічну активність, і водночас, включати окремі види інформації, які мають розподіл за доступом [8], [6].

Головним завданням Служби безпеки України, як органу, до обов'язків якого відноситься сприяння у захисті комерційної таємниці, є реалізація наступних основних пунктів Порядку захисту інформації, що становить комерційну таємницю: надання рекомендацій із виокремлення комерційної таємниці, що має стратегічний характер, від інших видів комерційної таємниці або інших видів інформації з обмеженим доступом; вироблення єдиного механізму оцінки визначеної інформації для створення коефіцієнта корисності виділених даних; надання рекомендацій щодо створення, перевірки та затвердження класифікації стратегічної комерційної таємниці; створення та застосування системи заходів захисту відомостей, що становлять комерційну таємницю та моніторингу за операційною діяльністю з нею. Визначені етапи складають Порядок віднесення інформації до стратегічної комерційної таємниці. Визначений Порядок віднесення інформації до комерційної таємниці та заходів захисту відомостей, що становлять комерційну таємницю повинен застосовуватись за запитом приватних суб'єктів господарювання або з ініціативи Служби безпеки України у випадку використання відповідних даних для реалізації державних програм у стратегічно важливих галузях національної економіки, при цьому реалізація Порядку покладається на приватного суб'єкта господарювання.

Окремою складовою процесу реалізації Порядку віднесення інформації до комерційної таємниці є організація комісії з розслідування розголошення, витоків та втрати інформації, що ви-

значена відповідно до переліку комерційною таємницею. Водночас необхідним є включання до складу комісії представників приватного суб'єкта господарювання, спеціально уповноважених представників Служби безпеки України та, за необхідності, уповноважених інших державних органів та незалежних експертів відповідно до вимог проведення розслідування та категорії комерційної таємниці, витік, розголошення або втрата якої була здійснена.

Водночас базовим питанням залишається процедура відокремлення комерційної таємниці, що є важливою для національної безпеки, та інших видів комерційної таємниці, що використовуються виключно для отримання прибутку та забезпечення конкурентної переваги приватних суб'єктів господарювання. Ознаки комерційної таємниці стратегічного значення мають виокремлюватись перед застосуванням Порядку захисту комерційної таємниці та повинні включати: категорії стратегічно важливих галузей економіки для національної безпеки, результат розрахунку коефіцієнта корисності відповідних даних, перелік поточних та перспективних напрямів їх застосування та перелік необхідних заходів захисту відповідного об'єму даних. На основі цього формується висновок про необхідність та доцільність віднесення інформації до стратегічної комерційної таємниці, який затверджується комісією з питань комерційної таємниці та формується перелік комерційної таємниці приватного суб'єкта господарювання.

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Незважаючи на визначення комерційної таємниці в Цивільному кодексі України (ст. 505) як інформації, що має комерційну цінність для її власника і захищена ним, існують значні невизначеності щодо механізмів її захисту. Відсутня чітка регламентація заходів, які мають бути вжиті для збереження її секретності. Стаття 24 Закону України «Про Службу безпеки України» покладає на Службу безпеки України обов'язок сприяти підприємствам у збереженні комерційної таємниці, розголошення якої може завдати шкоди життєво важливим інтересам України. Однак відсутній чітко визначений Порядок взаємодії Служби безпе-

ки України з приватними підприємствами щодо спільних заходів із захисту комерційної таємниці. Захист комерційної таємниці вимагає застосування різних ступенів захисту (організаційного, нормативно-правового, технічного та інформаційного) залежно від умов її використання: всередині підприємства, при взаємодії із зовнішніми сторонами або при реалізації державних замовлень. При цьому, відповідно до стаття 507 Цивільного кодексу України, обов'язок охорони комерційної таємниці покладається на органи державної влади. Окремою складовою дослідження є визначення необхідності створення та регламентації Порядку охорони комерційної таємниці, що має базуватися на трьох основних елементах: визначення інформації як комерційно важливої для суб'єкта господарювання, в тому числі з економічної точки зору; побудова системи механізмів захисту відповідних відомостей (нормативно-правовий, організаційний, технічний та інформаційний); створення точного переліку рекомендаційних та контролюючих заходів з боку Служби безпеки України та інших уповноважених органів. Виняткова увага має приділятися захисту комерційної таємниці, яка використовується при реалізації державних програм та замовлень, особливо в умовах воєнного стану, для чого є доцільним розробка алгоритму визначення коефіцієнта важливості інформації та окремого об'єму даних. Чинне законодавство не містить чітких вимог до класифікації відомостей, що становлять комерційну таємницю, на основі чого існує необхідність розробки рекомендацій та вимог до такої класифікації, зокрема, для відокремлення стратегічно важливої комерційної таємниці. На основі проведеного аналізу варто зробити висновок, що Служба безпеки України повинна реалізовувати наступні основні пункти Порядку захисту інформації: надання рекомендацій щодо виокремлення комерційної таємниці стратегічного характеру; розробка єдиного механізму оцінки інформації для створення коефіцієнта корисності; надання рекомендацій щодо створення та затвердження класифікації стратегічної комерційної таємниці; створення та застосування системи заходів захисту та моніторингу операційної діяльності з нею.

1. Івченко Т.В. Цивільно-правове регулювання комерційної таємниці як об'єкта права інтелектуальної власності в Україні: автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Т.В. Івченко ; Ін-т держави і права ім. В.М.Корецького НАН України. — К., 2009. — 16 с.
2. Сляднева Г.О. Право суб'єкта господарювання на комерційну таємницю та його захист : Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / Г.О. Сляднева ; НАН України. Ін-т екон.-прав. дослідж. — Донецьк, 2005. — 16 с.
3. Топалова Л.Д. Правовий режим комерційної таємниці : Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / Л.Д. Топалова ; НАН України. Ін-т екон.-прав. дослідж. — Донецьк, 2006. — 20 с.
4. Сляднева, Ганна Ованесівна. Право суб'єкта господарювання на комерційну таємницю та його захист [Текст] : дис... канд. юрид. наук: 12.00.04 / Сляднева Ганна Ованесівна ; Одеська національна юридична академія. - О., 2004. - 211 арк. - арк. 185-207.
5. Бегова, Таміла Іжрасівна. Поняття «ноу-хау» і договір про його передачу [Текст] : дис... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Бегова Таміла Іжрасівна ; Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. - Х., 2007. - 196 арк. - Бібліогр.: арк. 175-196.
6. Закон України «Про Службу безпеки України»: Указ Президента України від 25.03.1992 року № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text> (дата звернення 15.06.2025).
7. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 року № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення 18.06.2025).
8. Постанова Кабінету міністрів України від 09.08.1993 року № 611 «Про перелік відомостей, що не становить комерційної таємниці». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/611-93-%D0%BF#Text> (дата звернення 18.06.2025).

Земляков Р. Ю. Стан наукової розробки правового режиму комерційної таємниці в Україні.

Мета роботи: наукова робота була проведена з метою систематизації створення порядку віднесення інформації до комерційної таємниці. Головним завданням даного дослідження було встановлення, виявлення та розробка основних напрямів побудови системи віднесення визначеного об'єму даних до категорії комерційної таємниці при застосуванні процедур захисту інформації з обмеженим доступом.

Дизайн/Метод/Підхід дослідження: у процесі написання наукової роботи було використано якісні методи дослідження, що базувались на аналізі нормативно-правової бази та моделювання процесів віднесення інформації до комерційної таємниці, що циркулює у внутрішньому, зовнішньому та периферійному секторі організації.

Результати дослідження: за результатами проведеного наукового дослідження було розроблено рекомендації щодо процедури створення та застосування порядку віднесення інформації до комерційної таємниці у сфері захисту інформації з обмеженим доступом, здійснено розмежування між комерційною таємницею функціонального значення та стратегічного застосування. Виявлено необхідність регламентації та регулювання системи захисту інформації при застосуванні комерційної таємниці стратегічного значення. Диверсифікація приватних суб'єктів господарювання, проведення розгалужених наукових досліджень та випробувальних процесів потребує розробки міжгалузевих протоколів захисту комерційної таємниці на основі нормативно-правової бази та визначеного порядку віднесення інформації до комерційної таємниці.

Теоретична цінність дослідження: у процесі проведення дослідження було розроблено наукову теорію про необхідність створення та регламентації застосування порядку віднесення інформації до комерційної таємниці та застосування системи заходів захисту визначених категорій інформації.

Практична цінність дослідження: практичне застосування результатів проведеного наукового дослідження полягає у можливості інтеграції розробленої структури порядку віднесення інформації до комерційної таємниці та застосування заходів захисту визначених категорій інформації в межах загальної системи інформації з обмеженим доступом у функціональну структуру управління організаціями, науковими установами, науково-дослідними центрами.

Оригінальність/Цінність дослідження: за результатами наукового дослідження була сформована структура порядку віднесення інформації до категорії комерційної таємниці, сформовано критерії оцінки визначеного об'єму даних. Сформована основа для впровадження системи заходів захисту визначених категорій інформації.

Обмеження дослідження/Майбутні дослідження: результати дослідження можуть бути інтегровані у практичну площину впровадження та реалізації порядку віднесення інформації до комерційної таємниці в межах організації з метою захисту інформації з обмеженим доступом, визначення об'єму шкоди при реалізації витоку, розголошення або втрати матеріальних носіїв інформації, що містять комерційну таємницю. Дослідження акцентує увагу на аналізі можливостей удосконалення процедури віднесення інформації до категорії комерційної таємниці та класифікацію даного сегменту інформації з обмеженим доступом на підряди та групи в інтересах суб'єкта господарювання та забезпечення національної безпеки.

Ключові слова: комерційна таємниця, порядок віднесення інформації до комерційної таємниці, стратегічна комерційна таємниця, порядок, система захисту інформації.

Zemliakov R. Yu. Status of scientific development of the legal regime of commercial secrets in Ukraine.

Purpose: the scientific work was carried out in order to systematize the creation of the procedure for classifying information as a trade secret. The main task of this

study was to establish, identify and develop the main directions of building a system for classifying a certain volume of data as a trade secret when applying procedures for protecting information with limited access.

Design/Method/Approach (only for empirical papers): in the process of writing the scientific work, qualitative research methods were used, based on the analysis of the regulatory framework and modeling of the processes of classifying information as a trade secret circulating in the internal, external and peripheral sectors of the organization.

Findings: based on the results of the scientific research, recommendations were developed on the procedure for creating and applying the procedure for classifying information as a trade secret in the field of protecting information with limited access, a distinction was made between trade secrets of functional importance and strategic application. The need for regulation and regulation of the information protection system when applying trade secrets of strategic importance was identified. Diversification of private business entities, conducting extensive scientific research and testing processes requires the development of cross-sector protocols for the protection of trade secrets based on the regulatory framework and a specific procedure for classifying information as a trade secret.

Theoretical implications (if applicable): in the process of conducting the study, a scientific theory was developed on the need to create and regulate the application of the procedure for classifying information as a trade secret and the application of a system of measures to protect certain categories of information.

Practical implications (if applicable): the practical application of the results of the conducted scientific research lies in the possibility of integrating the developed structure of the procedure for classifying information as a trade secret and the application of measures to protect certain categories of information within the framework of the general information system with limited access into the functional structure of management of organizations, scientific institutions, and research centers.

Originality/Value: based on the results of the scientific research, a structure of the procedure for classifying information as a trade secret was formed, criteria for evaluating a certain volume of data were formed. The basis for implementing a system of measures to protect certain categories of information was formed.

Research limitations/Future research: the results of the study can be integrated into the practical implementation and implementation of the procedure for classifying information as a trade secret within the organization in order to protect restricted information, determine the extent of damage in the event of a leak, disclosure or loss of material media containing trade secrets. The study focuses on analyzing the possibilities of improving the procedure for classifying information as a trade secret and classifying this segment of restricted information into subcontracts and groups in the interests of the business entity and ensuring national security.

Keywords: commercial secret, procedure for classifying information as a commercial secret, strategic trade secret, procedure, information protection system.